

Balio Sruogos laiškas Vandai Daugirdaitei, 1920-08-09, važiuojant iš Kauno - į Būgius

Ar tu žinai, kad aš šiandie važiuoju[?]

Ar tu žinai, kad aš šiandie važiuoju[?]

Dar vos išvažiavau iš Kauno. Nežinau[,] kada būsiu Viekšnius[,] turbūt vėlai. Tu turbūt sapnuosi. O aš pravažiudamas stipriai stipriai padūmosiu apie tave, kad tavo sapnas būtų lengvesnis.

Saulė leidžias.

Aš su tavimi dūšioj.

Taip skaisčiai tavo veidą matau.

Ir dūšia skrenda greičiau už debesis, greičiau už mintis. Ar tu jauti mane[?]

Laukai[,] šilai, besileidžianti Saulė - o dūšioj tu - karalaitė žydinti.

Kaip gaila, kad naktį pro Viekšnius važiuosiu!

Ar tu sapnuosi mane[?] - -

Ar tu žinosi, kaip aš tavo esu[?]

Nebus man ir saulėtekis liūdnas[,] jei tu mano vardą paminėsi!

KOMENTARAI